

## Parlak (Tirat)

**Oyunun Adı:** Kadıncıklar

**Yazar:** Tuncer Cücenöğlü

**PARLAK** – Őimdi, Abdullahcığım.. İlk filmimi çevirmekteyim.. Cüneyt ağbi başrolde.. Kız da Türkan Sultan.. Cüneyt ağbi gariban, bizim gibi.. Türkan Sultan varlıklı bir pezevengin kızı.. Cüneyt ağbi de yoksul bir pezevengin oğlu.. AŐk ferman dinler mi, bi görüŐte vuruluyor Cüneyt ağbimize.. BuluŐacaklar.. Türkan Sultan arabasıyla, yoksul delikanlı Cüneyt ağbimizin beklediği Sarıyer sırtlarına gelmektedir.. Cüneyt ağbi uzaktan arabayı tanıyor.. “Sultan, Sulaaaaan” diye koŐarken, aniden bir kamyon.. (Müzik sesi yapar) altına alıyor Cüneyt ağbiyi.. Kör oluyor kör.. Artık o, kör bir kemancıdır!.. Ona acıma, gözleri açılacak sonunda.. Bana acı asıl.. Dublör benim!.. Kamyon bana çarpıyor, Cüneyt ağbi yatıyor.. Sahneyi yeniden çekiyorlar, kamyon bana çarpıyor, Cüneyt yatıyor.. Beğenmiyorlar yeniden çekiyorlar, kamyon yine bana çarpıyor.. Cüneyt yatıyor!.. Türkan’ın sevgisi sahte değildir.. Babasının karşı koymalarına rağmen, Cüneyt’in çalıŐtıđı, kör keman çalıp arabesk söylediği meyhaneye gelmektedir, her gece. Buraya dikkat.. YeŐilçam’da bir kahve vardır, siz görmediniz oraları.. O kahvede bizim figüran takımı bekler.. (Duygulanır..) Bir rol verilir umudu ile beklerler.. (Yeniden neŐeli.) İşte o kahvede, günlerdir bir rol verilir umuduyla bekliyoruz.. Bir minibüse doldurdular hepimizi.. Yallah Sarıyer sırtlarındayız.. İşte o meyhanedeki içki içenleri oynayacağız.. Hani dedim ki, madem içki içenleri oynayacağız, filme uygun olarak sosyal gerçekçi olsun, baştan bir iki kadeh atalım.. Tam bizim sahne geldi ki hepimiz zom, aynen.. O Memduh olacak bağırdı!.. Recisör.. “Ben sizden meyhanede içer gibi yapacak adamlar istedim.. Bunlarla olmaz..” Ben de vallaha da billaha da sırf latife olsun diye, kolumla da destekleyerek “YeŐilçam’da ayık adam nah bulursun!” demiŐ bulundum. Birden, başta Memduh ağbi olmak üzere, setçisi, ışıkçısı, kameramanı ve hatta Cüneyt’in üstüme doğru geldiklerini gördüm.. Fatma abla var ya, o da çekimi seyrediyormuŐ, ayakkabıyı çıkarttığı gibi yallah üstüme!. Yer misin yemez misin? Hani, Cüneyt karateci ya, kolumu kırmaya çalıŐıyor, Fatma topuklusuyla başıma, hele o Türkan yok mu, bi de hanımefendi derler, hayalarımı hayalarımı ver ediyor tekmeyi.. Memduh ağbi desen, durmadan kafa atıyor!.. Tam bayılılıyordum ki Memduh’un Őunu söylediğini duydum: “Bu ipneyi!” Yani beni! “Bu delikanlıyı, en seri vasıtayla İstanbul il sınırları dıŐına çıkartın, bu yaŐtan sonra hapishanelere giremem!” Gözümü açtığımda burdaydım, Ankara’daydım.